

[Arbejdsministeren]

ud over selvfølgelig glæde over tilslutningen, som ikke kommer overraskende.

Til hr. Tommy Dinesen, som jeg håber nu har forstået, at medarbejdere og ansatte normalt er lønmodtagere, vil jeg gerne sige, at da hr. Tommy Dinesen endelig kom frem til det, der stod i redegørelsen, så var det jo faktisk for at komme med nogle positive bemærkninger om en del af indholdet, og det skal jeg kun udtrykke min glæde over.

For så vidt angår bemærkningerne om, at redegørelsen var et udspil til den kommende valgkamp, kan jeg sige, at jeg regner med, at jeg kommer med mindst én arbejdsmiljøredegørelse til Folketinget, før jeg skal ud i næste valgkamp, nemlig engang i næste folketingssamling. Det er vores arbejdsplan, og vi vil vælge et tema også i næste samling med henblik på at få en principdebat om et af temaerne uden at skulle diskutere alle emner. Det regner jeg med at vi kan nå i god tid, inden der kommer valgkamp.

Til hr. Estrup vil jeg gerne sige tak for de positive bemærkninger. Hr. Estrup har ret i en af de kritiske bemærkninger, for det er jo rigtigt, at det, hr. Estrup kaldte mit rentabilitetssynspunkt, er noget af en påstand. Det er det faktisk på nuværende tidspunkt. Det er en hypotese, der kan underbygges med et antal eksempler, men eksempelsamlingen er stadig væk for lille til, at man kan sige, der forekommer en egentlig dokumentation. Og eksempelsamlingen er ikke stor nok til, at den kan bære hele arbejdsmiljøindsatsen.

Men det er rigtigt, at vi har valgt at sætte den påstand lidt på spidsen for netop at skabe en ny debat om arbejdsmiljø og skabe en ny dialog om mulighederne for at kombinere arbejdsmiljø og vækst. Vi er så i øvrigt i gang med for det første at samle de eksempler, der foreligger, og få udbygget vores eksempelsamling, men sandelig også at inspirere virksomhederne til, at de prøver hypotesen og finder ud af, at den er rigtig, for det tror vi på at den er. Og når de løser problemet til glæde for sig selv og deres medarbejdere, kan vi altså addere det i vores eksempelsamling, og så kan vi om et antal år forhåbentlig ved en debat her i Folketinget konstatere, at nu er det ikke længere en påstand, nu er det en kendsgerning, som er ganske rimeligt dokumenteret.

Hr. Estrup var en lille smule betænkelig ved det, der står om, at de velfungerende

virksomheder skal klare det selv. I den sammenhæng vil jeg godt minde om, at der jo i arbejdsmiljølovens § 1, stk. 2, står, at loven tilstræber at skabe grundlag for, at virksomhederne selv kan løse sikkerheds- og sundhedsspørgsmål med vejledning fra arbejdsmarkedets organisationer og vejledning og kontrol fra Arbejdstilsynet. Det er altså et princip, som er stadfæstet i den nu ca. 10 år gamle lov, som vi gerne vil udbygge og forstærke, fordi vi nu tror på, at sikkerhedsorganisationerne på en lang række virksomheder begynder at være så velfungerende, at det i virkeligheden er sikkerhedsorganisationen på den enkelte virksomhed, der bedst kan føre tilsyn og kontrol, altså medarbejderne og ledelsen sammen på den enkelte virksomhed.

Vi tror i virkeligheden, at det er den bedste kontrolforanstaltning, og da vi ikke tror på, at arbejdsmiljø er et konfliktspørgsmål på virksomheden – vi tror på, at det er et samarbejdsspørgsmål, i hvert fald på de velfungerende virksomheder – så kan man altså også få den mest effektive og hurtige kontrol på den pågældende virksomhed.

I forlængelse af § 1, stk. 2, arbejder vi på at få etableret nogle egentlige forsøg med det, man kunne kalde selvforvaltning og selvkontrol. Men i næste fase er det forsøg med henblik på også at få dokumentation for den påstand.

Hr. Estrup var også inde på EF-problemerne. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at for så vidt angår de asbestfrie bremser er det min klare hensigt, at vi skal kæmpe for, at det, der er besluttet her i Danmark baseret på en folketingsbeslutning, også skal gennemføres i praksis. Det vil vi tage de nødvendige skridt for at sikre.

Til hr. Dohrmann vil jeg sige – ja, nu har jeg lagt papiret op over lamperne, så nu kan jeg nå at svare – at jeg er helt enig i det hovedsynspunkt, at arbejdsmiljøet i Danmark på langt de fleste virksomheder er godt. Derfor har vi også et godt grundlag for at gøre det endnu bedre. Hvis vi bl.a. også følger hr. Dohrmanns henstilling om at se på nogle af de mere bureaukratiske regler, dem, der gør, at bagateller alligevel bliver til store princip-sager og bliver til irritation, så tror jeg, at vi kan komme endnu videre. På det punkt er vi altså enige i forbindelse med omlægningen og prioriteringen: vi skal tage fat på det,